

Z dnešního evangelia:

Ježíš vzal s sebou Petra, Jana a Jakuba a vystoupil s nimi na horu pomodlit se. Když se modlil, výraz tváře se mu změnil a jeho šat oslnivě zbělel. A hle, rozmlouvali s ním dva muži – byli to Mojžíš a Eliáš. Zjevili se ve slávě a mluvili o jeho smrti, kterou měl podstoupit v Jeruzalémě. Petra a jeho druhy však přemohl spánek. Když se probrali, spatřili jeho slávu a ty dva muže stát u něho. Jak se potom od něho vzdalovali, řekl Petr Ježíšovi: „Mistře, je dobře, že jsme tady! Postavíme tři stany: jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“ Nevěděl, co mluví. Zatímco to říkal, objevil se oblak a zahalil je. Když se octli v oblaku, padla na ně bázeň. Z oblaku se ozval hlas: „To je můj vyvolený Syn, toho poslouvejte!“ Když se ten hlas ozval, byl už Ježíš sám. Zachovali o tom mlčení a nikomu v oněch dnech nepověděli nic o tom, co viděli. (Lk 9, 28b-36)

Ježíš chce, aby ti, kteří jsou s ním a věří v něho, věděli kdo on doopravdy je. Proto odhálil před třemi učedníky svou totožnost. Svátý Lukáš jako jediný z evangelistů zmiňuje, že se to stalo v atmosféře modlitby – rozhovoru Ježíše s Otcem. Chce zdůraznit, že modlitba dělá prostor, ve kterém se Bůh zjevuje a ve kterém je možné setkání s Ním. Určité prvky události na hoře proměnění připomínají to, co se kdysi stalo Mojžíšovi na hoře Sinaj, kde obdržel Desatero. Mojžíšův obličej také zářil po setkání s Bohem. Vrcholným bodem vyprávění o proměnění Ježíše není oslnivé zbělení šatů nebo chvála zářící z jeho tváře. Nejdůležitější je vyhlášení, že Ježíš je Božím Synem. Na Sinaji Mojžíš dostal kamenné desky s Právy, které Izraelité měli zachovávat. Na hoře proměnění Bůh vyhláší, že od této doby se má poslouchat Ježíše. Zmizení Mojžíše a Eliáše v okamžiku, kdy Bůh mluví je potvrzením toho, že jediným prostředníkem mezi Bohem a lidmi je Ježíš.

(Pramen: komentář k textu evangelia)

Modlitba

Nabídky světa, jak to vidím k stáří, mi nenechaly čas se k Bohu brát. Nejenom, že jsem nedbal jeho darů, já právě jimi hřešil častokrát!

Čím jiný zmoudří, tím já hloupnu pouze a pozdě ten svůj omyl poznávám. Už nedoufám, jen volám k Němu v touze, zbav mne té lásky, kterou v sobě mám.

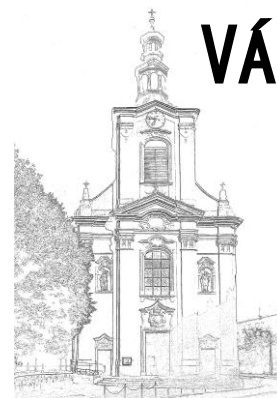
Zkrať pro mne napůl cestu do nebe, můj drahý Pane, vždyť bez Tebe sám nezdolám ani tu první polovinu.

Nauč mne říkat ne k světským rozkoším, k těm jeho krásám, které stále ctím. Dokud ještě žiji, dej mi vděčnost za čas pokání, díky za Tvé čekání.
(Michelangelo Buonarroti)

Myšlenky pro život

- Tam, kde každý rozkazuje, nikdo neposlouchá. (Španělské přísloví)
- Člověk, který umí nasycit duši, není zlým člověkem. (Werich)
- Kdo chce se mnou vést hovor, nesmí chtít poslouchat jenom sám sebe. (Raabe)
- Slepá horlivost vždy škodí. (Lichtwer)
- S dvou mramorových soch lze říci, že jedna je krásnější než druhá. Vzhledem ke dvěma uměleckým dílům můžeme prohlásit, že jedno má vyšší stupeň krásy než druhé. Pro jakýkoli typ dané kvality (dobrota, krása, znalost) tedy musí existovat dokonalý standard, kterým jsou tyto kvality poměřovány. Tyto dokonalosti jsou obsaženy v Bohu. (Sv. Tomáš Akvinský)

VÁCLAV č. 8 (2013)

24. 2. 2013

2. neděle postní

Týdeník

Římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2, 410 02
Lovosice

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

Lovosice	Út, St, 16.30 v kapli na faře Čt v 7.30 v kapli na faře Pá - 16.30 v kostele Ne - 9.00 v kostele
Sulejovice	Ne - 10.30
Milešov	Pá - 9.00 (zámecká kaple)
Velemín	So - 10.00

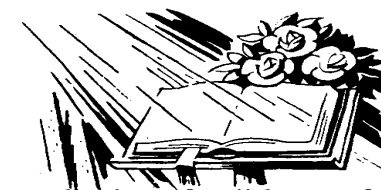
Změny v příštím týdnu:

Lovosice - Pá v 16.00 hod. Křížová cesta

Aktivita v týdnu:

- Modlitební skupina – Út 15.30 hod.
- Přípravné setkání dobrovolníků na „Noc kostelů“
St 27.2.2013 v 17.30 hod. na faře

Odpověď k žalmu - neděle 24. 2. 2013

„Hospodin je mé světlo a má spása.“

„YOUCAT“

(Katechismus Katolické Církve
v otázkách a odpovědích)

28. Jak zní apoštolské vyznání víry?

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země. I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho; jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Ponciem Pilátem, ukřižován umřel i pohřben jest; sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých; vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího; odtud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení těla a život věčný. Amen.

Některé památky v týdnu

25. února – připomínka sv. Valburgy, abatyše

Pocházela ze starého šlechtického anglosaského rodu. Vstoupila do kláštera řádu sv. Benedikta. Když její strýc (pozdější svatý) Bonifác viděl, že v Německu chybí kláštery pro ženy, povolal Valburgu do Mohuče, kam přišla s dalšími řeholicemi r. 748. Jejím hlavním působištěm se staly nové kláštery v Heidenheimu, kde byla abatyší. Životem hluboké víry a Boží milosti vydávala svědectví opravdovému křesťanství. Podporovala chudé, pomáhala sirotkům a dary přispívala na stavbu chrámů. V Heidenheimu působila až do své smrti. Roku 870 byly její ostatky přeneseny do Eichstättu.

Další památky:

26. února – nezávazná pam. sv. Alexandra, biskupa

27. února – nezávazná pam. sv. Gabriela od Bolestné Panny Marie

28. února – nezávazná pam. sv. Romana

2. března – nezávazná pam. sv. Simplicia, papeže

3. března – 3. neděle postní

INTENCE (ÚMYSLY) mší sv.:

Ne 24.2.2013 – v 9.00 hod. Za † rodiče a švagry
v 10.30 – Za † kard. Glempa a za milost
pro řeholní sestru Markétu

Ne 3.3.2013 – v 9.00 hod. Na poděkování Pánu Bohu
s prosbou za Boží požehnání a zdraví pro rodinu.

v 10.30 – Za farníky

Vědomí nepatrnosti

Písmo říká: „Neboj se malé stádce, neboť vašemu Otci se zalíbilo dát vám království.“ Ježíš mluví o malém stádcí, o malé skupině. Bezprostředním kontextem je vyprávění o pošetilem boháči, který naplnil stodoly a jehož v noci překvapila smrt. Ježíš v několika podobenstvích říká: Nedělejte si starosti ani o svůj život, ani o své tělo, ani o šaty, ani o zítřek. A do toho zaznívá: Neboj se malé stádce. To neznamena: nestarej se, spolehni se, že se někdo jiný postará, že se to samo nějak vyřeší. Klíčem k pochopení je právě ona výzva: neboj se, nedělej si starosti. To, co nás nejvíc v životě brzdí, paralyzuje, je strach. Strach je nejčastější příčinou, že se v našem životě nic nezmění. Takových výzev „neboj se“ je v Písmu 366. Nemít strach znamená s odvahou se pouštět do nových věcí, jednat vynalézavě a tvořivě. Přemýšlet nad tím, jak naložit s bohatstvím, které člověk dostal. Všichni máme zkušenost, že kolikrát stačí málo a vše se změní. Ptáme se, jakou cenu mělo naše úsilí? Jaký to mělo smysl? Směřuje to vše k nějakému naplnění? Všechny texty v Písmu, které reagují na tento moment, směřují k jednomu: Vybral jsem si vás nikoli proto, že jste početnější, silnější, že hodně dokážete, ale protože jsem se k tomu rozhodl. Strach můžeme odložit v důvěře, že Bůh na nás nezapomíná. To nás posiluje k tomu, abychom šli a v nejširším slova smyslu podnikali. Malé stádce neznamena něco v tom smyslu, že je dětské a jednou zesílí a vyroste. V onom verši z Lukášova evangelia se malému stádcí otvírá království. Protože Bůh to tak zamýšlí. Ježíš nás vybízí k odvaze, k oproštění od závislosti na okolí či autoritě, ať už v tom smyslu, že se bude vůči ní vymezovat v pubertálním smyslu, anebo se o ní opírat a čekat, že jak ono, tak přiměřeně velký počet nám dá smysl a ukáže východisko z krize. Každý sám si můžeme rozmyslet, jaké jsou kořeny našeho strachu... Není jistě cílem, aby křesťanů byla menšina, ale je to fakt, s nímž Boží plán počítá.

Přijmout krizi

Přijmout krizi může znamenat projít bolestí. Znamená dovolit transformaci a přijmout vlastní umírání. To

předchází tomu, aby se něco nového mohlo rozvinout. Jestliže pšeničné zrno nepadne do země a neodumře... Když budeme bolest a umírání odmítat nebo uměle oddalovat v duchu představy většiny, že smyslem života je přece mít se stále jen lépe a lépe, tak budeme spolupracovat na tom, abychom znemožňovali zrození nového. Malé stádce naopak ví, že přijmout poslání včetně bolestné vnitřní proměny je jeho cestou. Vždy, když v dějinách probíhaly nezadržitelné události směřující k rozpadu a zániku nebo krize, našla se skupinka lidí, kteří primárně nechtěli za každou cenu všemi silami udržet a uchovat tu svou původní kulturu ani nechtěli vymyslet nějakou novou. Ale začala v nastalém dějinném chaosu a zmatku hledat to podstatné a s odvahou brát vážně to nové, co přicházelo. Přitom se vůbec nezatažovali tím, zda to bude navenek vidět, zda si toho jejich okolí nebo společnost všimne. Až zpětně doceňujeme, co přineslo takové malé stádce světu a církvi. Jakou proměnu tyto malé skupiny vnesly do společnosti.

Paradoxně z krize a chaosu. (P. Petr Glogar OCD z přednášky „Krise jako nový začátek“)

Náš milovaný papež

Benedikt XVI. 28. února 2013 ve 20.00 hod. končí své působení na stolci sv. Petra v Římě. Děkujeme Pánu Bohu za 265. Svatého Otce. Poděkujeme modlitbou také Benediktovi XVI. za dlouhá léta jeho služby pro církev a lidstvo. Máme jistotu, že se bude i nadále za nás přimlouvat.

Charita chystá pro věřící akci **Postní almužna**. Postní pokladničky jsou na stole u vstupních dveří kostela. Více na www.postnialmuzna.cz

*Duchovní správa Vám děkuje za vaše modlitby, přizeň,
finanční dary a za úklid našeho kostela.*